

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 71

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	2–11
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
25. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind analiza și soluționarea plângerilor prevăzute la art. 66 ² alin. (2) lit. f) și alin. (2 ²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare	12–16

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 27

din 26 octombrie 2020

Dosar nr. 2.245/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru Mihaela Paraschiv Alina Iuliana Țuca Mioara Iolanda Grecu Valentin Mitea Cristina Truțescu Simona Lala Cristescu Minodora Condoiu	— președintele Secției penale — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Speranța Cornea	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriel Viziru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Daniela Encean Simona Elena Cîrmaru	— judecător la Secția penală — judecător la Secția penală

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este legal constituit, în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Constantin, procuror șef al Secției judiciare, iar din partea Avocatului Poporului se prezintă doamna consilier Linda Zenovia Timofan.

La ședința de judecată participă magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnat pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea și aplicarea neunitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, modificată și completată”.

Magistratul-asistent învederează legala constituire a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, precum și faptul că la dosarul cauzei au fost depuse: raportul întocmit, punct de vedere al Ministerului Public și *amicus curiae* din partea Federației Sindicale a Veteranilor din România.

Președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a acordat cuvântul reprezentantului titularului sesizării.

Avocatul Poporului prin consilier juridic, a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale incidente, opinând în sensul că anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*, nu prevede acordarea diferită a sporurilor pentru condiții de muncă în raport cu depășirea sau nedepășirea grilei de salarizare valabile pentru anul 2022, ci are în vedere doar existența condițiilor vătămătoare/periculoase dovedită prin buletine de analiză.

Președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul procurorului general a solicitat, în principal, respingerea ca inadmisibil a recursului în interesul legii, deoarece considerentele deciziilor nr. 37/2020 și nr. 82/2018 au oferit o dezlegare a problemei de drept, iar autorul sesizării nu a făcut dovada că practica judiciară are caracter neunitar.

Pe fondul recursului în interesul legii a arătat că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor va beneficia de reglementarea aferentă sporului solicitat de la data la care beneficiază de salariul de bază stabilit de anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în acord cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”

din administrația publică centrală (denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 917/2017*), sporul neavând o existență de sine stătătoare, astfel încât urmează aceleași reguli de aplicare etapizată a legii.

Având cuvântul în replică, reprezentantul Avocatului Poporului, în ceea ce privește admisibilitatea prezentului recurs în interesul legii, a învederat că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 82/2018 nu este aplicabilă în cauză, deoarece a privit exclusiv majorarea salarială de bază pentru complexitatea muncii, și nu sporul special, iar Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 37/2020 a menționat expres că problematica dedusă judecătii poate face obiectul unui recurs în interesul legii, acesta fiind singurul mecanism de reglementare a situațiilor ivite în practică.

Președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterea închisă, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, a constatat următoarele:

I. Temeiul juridic al recursului în interesul legii

1. Articolul 514 din Codul de procedură civilă prevede astfel:

„Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

2. Sesizarea s-a făcut de către Avocatul Poporului, atașându-se întreaga documentație constituită în legătură cu problema de drept ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unui recurs în interesul legii

3. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*

3.1. Anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a)

— pct. 1 — Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază și de spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%;

— pct. 8 — Cuantumul sporurilor se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

3.2. „Art. 7. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX; (...)

i) sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal;”

„Art. 23. — Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexele nr. I—VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

„Art. 25. — (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulată pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”

„Art. 38. — (...)

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(4) În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

4. *Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017*

„Art. 1 — (2) „În înțelesul prezentului regulament-cadru, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) spor pentru condiții de muncă — compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare;

b) condiții de muncă vătămătoare — totalitatea situațiilor care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității;

c) condiții de muncă periculoase — totalitatea situațiilor în care personalul își desfășoară activitatea în mediul de muncă unde există factori cu grad de pericol ridicat ce pot afecta sănătatea și integritatea fizică și psihică; (...)"

„Art. 7. — Cuantumul sporurilor prevăzute la art. 6 se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. VIII, la cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

„Art. 10. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare sau periculoase, sporul pentru condiții deosebite de periculoase și, după caz, sporul de izolare și pentru condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare se acordă, în funcție de locul de muncă ocupat, tuturor funcționarilor publici și personalului contractual din instituția respectivă sau numai unora dintre aceștia.”

„Art. 11. — Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă și în limita maximă a sporurilor, prevăzute de prezentul regulament-cadru.”

„Art. 12. — Drepturile de natură salarială ale personalului încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii sunt stabilite de către ordonatorul de credite, cu încadrarea strictă în resursele financiare alocate anual și în numărul de posturi stabilit potrivit legii, prin bugetul de venituri și cheltuieli, cu încadrarea în prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

Anexa nr. 3 — Condițiile de acordare a sporurilor personalului din Administrația Publică Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Art. 1. — Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor beneficiază și de următoarele categorii de sporuri: (...)

II. Sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%;

A) Sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase — de la 23% până la 35% (...);

B) Sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase — de la 20% până la 30% (...)."

IV. Obiectul recursului în interesul legii. Orientările jurisprudențiale divergente

5. Din examinarea practicii judiciare a curților de apel, Avocatul Poporului a apreciat că s-a conturat existența unei practici neunitare în ceea ce privește interpretarea și aplicarea anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, fiind identificate două orientări jurisprudențiale.

6. În prima orientare jurisprudențială, instanțele de judecată au apreciat că dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu prevăd acordarea diferită a sporurilor pentru condiții de muncă, raportat la depășirea sau nedepășirea grilei de salarizare valabile în anul 2022, ci reglementează un drept necondiționat al personalului din instituțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor de a beneficia de spor începând cu 1 ianuarie 2018, fără nicio distincție în raport cu atingerea, depășirea sau nedepășirea respectivei grile, prin majorarea cu 25% a salariului valabil la 31 decembrie 2017.

În ceea ce privește art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a considerat că acesta reglementează o aplicare etapizată doar în privința salariului de bază, neinfluențând aplicarea și acordarea sporului.

Astfel, instanțele au considerat că normele legale incidente nu fac nicio distincție în privința neacordării sporurilor individuale pentru condiții de muncă. După intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 nu a fost suspendată sau prorogată acordarea sporurilor pentru condiții de muncă, iar reglementarea cu privire la cuantumul maxim prevăzut în grila anexă la Legea-cadru nr. 153/2017, corespunzător pentru anul 2022, se referă exclusiv la salariul de bază. Se menționează că majorarea de la art. 38 alin. (3) lit. a) din actul normativ anterior menționat vizează salariul lunar brut, compus din salariile de bază, precum și sporurile, indemnizațiile, compensațiile, primele, premiile și alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut. Referitor la art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a fost avut în vedere doar salariul de bază, nu și alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut.

7. Într-o a doua orientare jurisprudențială, alte instanțe de judecată au apreciat că dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează un drept salarial care se acordă condiționat fie începând cu 1 ianuarie 2018, dacă prin majorarea cu 25% a salariului valabil la 31 decembrie 2017 se depășește grila de salarizare valabilă în anul 2022, fie începând cu 1 ianuarie 2019, dacă nu se depășește grila stabilită pentru anul 2022, întrucât doar de la acest moment salariile sunt calculate conform art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin acordarea primei creșteri de ¼ din diferența dintre salariul de bază reglementat de legiuitor pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.

Referitor la art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a considerat că aceasta reglementează o aplicare etapizată a tuturor drepturilor salariale, influențând inclusiv aplicarea și acordarea sporului.

În argumentarea acestei opinii s-a făcut trimitere, pe de o parte, la Decizia nr. 82/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, aplicată prin analogie. Pe de altă parte, s-a invocat faptul că sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare, în mod similar celorlalte sporuri prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, nu poate fi aplicat cu ignorarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, „cuantumul brut al sporurilor, (...) de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”. Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 917/2017, care a fost emisă în aplicarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, sunt aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2018, în ceea ce privește cuantumul sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, doar în situația funcționarilor publici al căror salariu de bază, conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, este mai mare începând cu data de 1 ianuarie 2018 decât cel stabilit potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

Sporurile reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 în anexele nr. I—IX nu au o existență de sine stătătoare sau necondiționată, ci din însăși definiția noțiunii de „spor” reiese că de esență stabilirii este raportarea la salariul de bază rezultat din aceleași anexe nr. I—IX ale actului normativ anterior menționat.

V. Punctul de vedere al Avocatului Poporului

8. Titularul sesizării a considerat ca fiind corectă prima opinie a instanțelor judecătorești, potrivit căreia sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase reglementat de dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se acordă necondiționat de cuantumul salariului de bază, respectiv de atingerea, depășirea sau nedepășirea grilei de salarizare stabilite pentru anul 2022.

9. Argumentele Avocatului Poporului au în vedere respectarea a două principii esențiale în materia salarizării personalului: principiul egalității și principiul legalității.

10. În ceea ce privește respectarea principiului egalității, s-a susținut că luarea în considerare în aplicarea sporurilor menționate a cuantumului salariului de bază în funcție de depășirea grilei de salarizare din anul 2022 ar genera diferențe de tratament în cadrul aceleiași categorii de personal, fără a se ține seama de existența concretă a condițiilor de risc în care personalul își desfășoară efectiv activitatea, recunoscute de altfel prin buletinele de expertizare a locurilor de muncă ca fiind condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase, or intenția legiuitorului a fost de a compensa prin sporul menționat personalul care lucrează astfel și nu de a crea diferențieri pentru aceeași categorie socioprofesională prin instituirea unor criterii care au ca efect neacordarea sporului.

11. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea în acest sens Decizia nr. 86/2003, Decizia nr. 476/2006, Decizia nr. 573/2011, Decizia nr. 366/2014, Decizia nr. 667/2016). Curtea a reținut că nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Potrivit jurisprudenței sale, Curtea a stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept (Decizia Curții Constituționale nr. 62/1993), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 685/2012, Decizia nr. 164/2013 sau Decizia nr. 681/2014).

12. În aplicarea dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în mod constant, că discriminarea este acceptată dacă are o justificare obiectivă și rezonabilă. Într-o societate democratică este o astfel de discriminare aceea care urmărește un „scop legitim” și respectă „un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru realizarea lui”.

13. Potrivit Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului (C.E.D.O.) pronunțată în Cauza *Incze contra Austriei* la 28 mai 1995, noțiunea de discriminare, în sensul art. 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, cuprinde în general cazurile în care un individ sau un grup de indivizi se vede fără justificare adecvată, mai bine tratat decât altul, chiar dacă dispozițiile Convenției nu impun să îi fie acordat un tratament mai favorabil.

Diferența de tratament devine discriminare în sensul art. 14 din Convenția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atunci când autoritățile statale „Introduc distincții între situații analoge și comparabile”, fără ca ele să se bazeze pe „o justificare rezonabilă și obiectivă” (Hotărârea C.E.D.O., pronunțată în Cauza *Fredin contra Suediei*, la 18.02.1991, paragraful 60, Hotărârea CEDO, pronunțată în Cauza *Hoffmann contra Austriei*, 23.06.1993, paragraful 31, Hotărârea CEDO, pronunțată în Cauza *Spadea și Scalabrino contra Italiei*, la 28.09.1995).

14. Motivată de cele de mai sus, titularul sesizării a considerat că interpretarea dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul acordării sporului pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase condiționat de cuantumul salariului de bază rezultat în urma aplicării etapizate a legii, creează diferențe între persoane care desfășoară aceeași activitate în condiții de risc, criteriu neprevăzut de lege.

15. Totodată, referitor la justificarea invocată de unele instanțe privind aplicarea prin analogie a Deciziei nr. 82/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se constată că aceasta a avut ca efect neaplicarea sporurilor pentru condiții vătămătoare/periculoase unei părți din personalul instituțiilor sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor, în condițiile în care aplicarea etapizată a legii de salarizare unitară are la bază respectarea principiului egalității.

16. Pe cale de consecință s-a concluzionat că dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează acordarea sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase necondiționat de cuantumul salariului de bază personalului din unitățile sanitare veterinar și pentru siguranța alimentelor, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „Statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atâta timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare” (Hotărârea din 8 noiembrie 2005 în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, paragraful 23).

17. În acest context este de menționat punctul de vedere al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, prin Hotărârea nr. 797/2019, a considerat că „acordarea diferențiată a sporului de muncă în condiții vătămătoare doar salariaților ale căror salarii de bază sunt mai mari decât cele stabilite pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorării salariale reglementate reprezintă discriminare. Valoarea salariului de bază stabilită prin lege nu face ca munca efectivă a petenților să fie lipsită de riscul de îmbolnăvire ori să scadă acest risc. În acordarea sporului de muncă în condiții vătămătoare sunt relevante existența sau nu a condițiilor deosebite de muncă, potrivit buletinelor de expertizare a locurilor de muncă, și nu nivelul de salarizare a angajaților”.

18. În ceea ce privește respectarea principiului legalității, s-a arătat că intenția legiuitorului a fost de a recunoaște acordarea sporului pentru condiții vătămătoare pentru toți angajații.

19. Reglementarea distinctă a aplicării etapizate a salariului de bază și a aplicării sporurilor reiese din economia art. 160 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri”, realizându-se astfel o distincție între salariul de bază și elementele adiționale ale acestuia, printre care și sporurile.

20. Totodată, din expunerea de motive la Legea pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice (PL-x 209/2017) rezultă că: „Prevederile legii se aplică etapizat, începând cu 1 iulie 2017, prin acordarea de majorări salariale în anii 2017—2021, prin acordarea în anul 2022 a salariilor de bază nominale prevăzute în anexele la lege, iar începând cu anul 2023 salariile de bază se vor stabili prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele la lege cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la acea dată.

Cuantumul sporurilor, majorărilor, indemnizațiilor, compensațiilor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare prevăzute în anexele la lege se determină utilizând salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare stabilite conform celor de mai sus.”

21. În același timp, raportat la art. 7 lit. a) și i) din Legea-cadru nr. 153/2017, se constată că, în timp ce salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX, sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal.

22. Potrivit Deciziei nr. 700/2019 a Curții Constituționale, „începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora, care va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

23. Așadar, din economia anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 și a regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, raportat la dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din același act normativ, nu rezultă acordarea sporurilor pentru condiții de muncă în funcție de depășirea sau nedepășirea grilei de salarizare valabile în anul 2022 ca urmare a majorării, stabilindu-se numai dreptul personalului din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor de a beneficia de sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase distinct, astfel că aplicarea etapizată vizează doar salariul de bază, de esența sporului pentru condiții de muncă fiind acordarea sa corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă constatate ca fiind periculoase sau vătămătoare.

24. Condiționarea acordării salariului de atingerea cuantumului salariului de bază prevăzut pentru anul 2022 echivalează cu o prorogare a aplicării prevederilor art. 13 și 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 (prorogare neprevăzută expres de lege) și, în consecință, determină încălcarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea sporului pentru condiții corespunzător cu timpul lucrat în locurile de muncă determinate ca fiind periculoase sau vătămătoare. În această interpretare, personalul salarizat, deși desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, obține sporul la o dată ulterioară (anul 2022 sau în momentul atingerii cuantumului salariului de bază convenit în 2022), indiferent de perioada în care a realizat în mod efectiv activitatea în condiții periculoase și vătămătoare.

VI. Punctul de vedere al Ministerului Public

25. Ministerul Public, prin punctul de vedere exprimat, a apreciat, în principal, că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă referitoare la admisibilitatea recursului în interesul legii, întrucât rezolvarea chestiunii de drept în discuție nu mai este de actualitate, fiind tranșată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 82/2018, aspect evidențiat de instanța supremă în deciziile nr. 24/2020, 37/2020 și 46/2020, iar hotărârile judecătorești care exemplifică practica judiciară neunitară, atașate sesizării, sunt anterioare publicării celei din urmă hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

26. Pe fondul sesizării, în subsidiar, a arătat că, în interpretarea și aplicarea prevederilor dispozițiilor cuprinse în anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor va beneficia de reglementarea aferentă sporului solicitat, în acord cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 917/2017, de la data la care beneficiază de salariul de bază stabilit de anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la considerentele deciziilor anterior pronunțate, care sunt obligatorii pentru instanțe și în situații juridice similare în care principiul analogiei își găsește aplicarea.

27. Totodată, s-a menționat că acordarea sporului pentru condiții de muncă în cuantumul prevăzut de cap. I și II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 este posibilă începând cu 1 ianuarie 2018 numai în situația în care salariul de bază este stabilit în raport cu nivelul prevăzut de anexa nr. VIII, caz în care toate sporurile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică salariului stabilit conform acesteia.

28. În aceste condiții, s-a considerat că nu este relevant în cazul drepturilor salariale cuvenite personalului din instituțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, întrucât acesta reglementează la nivel de act administrativ unilateral cu caracter normativ emis în aplicarea legii ipoteza în care sporul pentru condiții de muncă se aplică în considerarea Legii-cadru nr. 153/2017, fără a genera prin el însuși acordarea sporului pentru întregul personal plătit din fonduri publice, respectiv și în cazul celor al căror venit salarial nu a atins nivelul prevăzut pentru anul 2022.

29. Astfel, pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2018, calcularea drepturilor salariale, inclusiv a sporului prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se realizează în concordanță cu prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017. Pentru determinarea inițială a salariilor de bază cuvenite, începând cu luna ianuarie 2018 se procedează la aplicarea majorării de 25% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2017, iar rezultatul obținut se compară cu salariile de bază corespunzătoare prevăzute în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022. În situația în care salariul de bază obținut prin aplicarea majorării de 25% este inferior nivelului aferent anului 2022, sporurile acordate sunt cele existente în plată la nivelul lunii decembrie 2017, majorate cu 25% conform art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar în situația în care salariul de bază este egal sau mai mare decât cel prevăzut în anexa nr. VIII pentru anul 2022, se acordă salariul de bază aferent anului 2022 și sporurile prevăzute în anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. Prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

31. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.450/1/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile

art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, a stabilit că majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019—2022 această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și, prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

32. Prin Decizia nr. 37 din 7 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 291/1/2020 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 6 iulie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Cum se interpretează și aplică dispozițiile anexei VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată, care prevăd că «Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%; (...)» în corelare cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată?».

Aceeași soluție a fost pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin deciziile nr. 24 din 2 martie 2020 și nr. 46 din 22 iunie 2020, pentru alte tipuri de componente salariale reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017.

VIII. Raportul asupra recursului în interesul legii

33. Prin raportul întocmit de judecătorii raportori desemnați, conform art. 516 alin. (5) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, personalul din instituțiile publice beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017 de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

IX.1. Analiza condițiilor de admisibilitate

34. Recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, fiind exercitat de un subiect de drept căruia legea îi recunoaște legitimare procesuală și având ca obiect o problemă de drept pentru care s-a făcut dovada că a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate de mai multe instanțe judecătorești de pe teritoriul țării.

35. Prin urmare, obiectul recursului în interesul legii se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, și anume privește probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești.

36. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție este investită, prin promovarea prezentului recurs în interesul legii, cu solicitarea de a statua asupra interpretării și aplicării dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu dispozițiile tranzitorii reglementate de art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, în litigii ce au ca obiect acordarea de către angajator a sporului pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase în situația personalului din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor salarizat în baza dispozițiilor art. 38 alin. (3) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

37. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată anterior în mecanismele de unificare a practicii judiciare, urmează a se analiza dacă deciziile ce au avut a interpreta dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă o cauză de inadmisibilitate a prezentei sesizări.

38. Astfel, prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019—2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017; prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

39. Prin Decizia nr. 24 din 2 martie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea referitoare la aplicarea etapizată a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind sporul de 15% prevăzut pentru persoane cu handicap grav și accentuat, cu motivarea că norma este clară, problema de drept nu este dificilă, iar Decizia nr. 82/2018 a făcut o analiză aprofundată a contextului legislativ reprezentat de Legea-cadru nr. 153/2017, în privința categoriilor de personal ce fac excepție de la regula instituită în art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepția, strict prevăzută la lit. j) a aceluiași articol, vizând cuantumul sporului reglementat la art. 22 alin. (1), iar nu categoria de persoane cu handicap care pot beneficia de acest spor, cum în mod corect s-a reținut în argumentarea celei de-a doua opinii jurisprudențiale prezentate.

40. Prin Decizia nr. 37 din 7 mai 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având a dezlega aceeași problemă de drept precum cea dedusă prezentei judecăți, a respins ca inadmisibilă sesizarea, concluzionând că problema nu comportă o reală dificultate, iar cerința noutății chestiunii de drept, în sensul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, nu este îndeplinită, întrucât, pe de o parte, analiza practicii judiciare, expusă anterior, evidențiază faptul că problema de drept a primit dezlegare din partea instanțelor, iar, pe de altă parte, față de cele anterior redactate din Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, rezultă că instanța supremă, pe calea mecanismului de unificare a practicii judiciare, a dezlegat chestiunea de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la aplicarea etapizată a prevederilor legii incidente, și în problema de drept din prezenta sesizare, raportat la care se solicită interpretarea dispozițiilor

anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017.

41. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin *Decizia nr. 46 din 22 iunie 2020*, a respins ca inadmisibilă sesizarea referitoare la aplicarea etapizată a unui alt spor pentru condiții de muncă reglementat pentru funcționarii publici, de până la 15%, prevăzut în anexa nr. VIII cap. I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017, apreciindu-se, prin raport, că, „deși sesizarea aduce (...) o chestiune de drept aparent nouă, ce nu a mai fost formulată anterior sub această formă, cu privire la aceeași categorie profesională sau aceleași drepturi salariale, aspectele referitoare la modalitatea de aplicare a art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, prin corelare cu diferite categorii de sporuri, și-au pierdut consistența noutății, fiind analizate în jurisprudența anterioară a instanței supreme, considerentele deciziilor obligatorii anterior pronunțate fiind necesar a fi urmate și în situații juridice similare, în care principiul analogiei își găsește aplicarea”.

42. Invocând deciziile prezentate anterior, prin punctul de vedere exprimat în această cauză, procurorul general a considerat că recursul în interesul legii nu mai probează un interes, câtă vreme a intervenit un reper jurisprudențial al Înaltei Curți de Casație și Justiție ca instanță cu atribuții de unificare a jurisprudenței, rezolvarea problemei de drept nemaifiind de actualitate.

43. În analiza acestui aspect este de reținut că instanța supremă a pronunțat o hotărâre prealabilă cu privire la modalitatea de aplicare a normei tranzitorii (art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017) în privința unei majorări a salariului de bază, după care a respins alte două sesizări referitoare la aplicarea aceleiași dispoziții tranzitorii în privința unor sporuri reglementate de noua lege, cu motivarea că nu este îndeplinită condiția noutății, fiind aplicabile, prin analogie, considerentele primei decizii, iar în *Decizia nr. 24/2020* s-a referit la inaplicabilitatea unor dispoziții de excepție conținute în art. 38 alin. (3) din lege.

44. Însă, aceasta nu conduce *de plano* la o soluție de inadmisibilitate a recursului în interesul legii, întrucât sesizarea pendinte privește o altă dispoziție de drept substanțial reglementată de lege (un spor salarial, și nu o majorare a salariului de bază), iar analogia nu reprezintă decât o metodă de interpretare și de aplicare a dreptului, care operează atunci când pentru o anumită situație juridică nu există norme juridice civile care să o reglementeze, putând fi invocată pentru a indica utilitatea folosirii unui raționament juridic identic, însă nu și pentru a-l impune.

45. În acest sens sunt incidente dispozițiile art. 1 din Codul civil:

„(1) Sunt izvoare ale dreptului civil legea, uzanțele și principiile generale ale dreptului.

(2) În cazurile neprevăzute de lege se aplică uzanțele, iar în lipsa acestora, dispozițiile legale privitoare la situații asemănătoare, iar când nu există asemenea dispoziții, principiile generale ale dreptului. (...)”

46. Condițiile de admisibilitate ale recursului în interesul legii sunt distincte de cele prevăzute în cazul dezlegării unor chestiuni de drept, lipsind cerințele noutății, gradului de dificultate sau necesitatea evaluării potențialului de neclaritate al normei care ar atrage dezvoltarea unei practici neunitare, condiția necesară și suficientă fiind existența unor hotărâri judecătorești care au interpretat neunitar o normă de drept.

47. În plus, este de reținut că prin *Decizia nr. 82/2018* instanța supremă nu a examinat aplicarea art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 necondiționat sau din perspectiva sporului pentru condiții vătămătoare, precum în situația pendinte, ci în legătură cu o dispoziție din lege ce reglementează majorarea

salariului de bază cu un procent de 15% pentru complexitatea muncii, majorările salariului de bază având o altă natură juridică față de sporurile reglementate pentru un anume specific al muncii. În paragraful 81 din decizie se prevede că, „Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de *Legea-cadru nr. 153/2017* (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora care va fi acordat anual. Creșterea respectiv și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din *Legea-cadru nr. 153/2017*”, considerent care a determinat unele instanțe, dar și pe titularul sesizării, să aprecieze că sporul este un drept autonom ce nu face obiectul aplicării etapizate la care se referă *Decizia nr. 82/2018*, etapizarea vizând exclusiv salariul de bază.

48. Or, această interpretare, cu privire la drepturile supuse majorării etapizate, nu a primit o dezlegare în procedura de unificare a practicii judiciare pentru a se considera că promovarea recursului în interesul legii și-a pierdut utilitatea.

49. Având în vedere și împrejurarea că deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, menționate anterior, nu au statuat, cu forță obligatorie, că dezlegarea conținută în *Decizia nr. 82/2018* este deopotrivă aplicabilă oricărui drept salarial reglementat de *Legea-cadru nr. 153/2017*, instanțele reluând, *tale quale*, soluția din acea decizie din considerente de aplicare prin analogie a aceluiași raționament juridic, prezenta sesizare poate primi o dezlegare pe fondul cauzei.

IX. II. Analiza fondului recursului în interesul legii

50. Prin anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din *Legea-cadru nr. 153/2017*, în vigoare din 1 iulie 2017, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aflate în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă, a fost nominalizat ca beneficiar al unui *spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase*, care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%.

51. Potrivit dispozițiilor pct. 8 din actul normativ menționat, cuantumul sporurilor se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit legii anterior menționate, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

52. Sediul materiei în privința condițiilor de acordare a acestui spor se află în art. 23 din *Legea-cadru nr. 153/2017*, potrivit căruia: „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu

consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

53. În aplicarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală.

54. În cazul personalului din instituțiile subordonate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018, au fost stabilite în concret criteriile de acordare, factorii de risc și procentele acestui spor pe categorii de funcții.

55. Problema care se ridică este aceea a datei de la care personalul care se încadrează în condițiile specificate pentru acordarea acestui spor urmează a beneficia de încasarea lui, pornind de la situația premisă factuală că prin buletinele de expertizare emise de instituțiile abilitate a fost constatată existența factorilor de risc ce atrage incidența acestui text de lege.

56. În acest sens instanțele au avut a stabili dacă dispozițiile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 se supun normelor tranzitorii de aplicare a acesteia, reglementate de art. 38 din același act normativ, care instituie mai multe etape de trecere de la sistemul de salarizare anterior la sistemul reglementat de noua lege sau instituie un drept autonom, reglementat printr-o normă specială de imediată aplicare.

57. În ceea ce privește aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017, potrivit art. 38 alin. (1) din actul normativ anterior menționat, „Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017”.

58. În acest sens, art. 38 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează stabilirea drepturilor salariale pentru anul 2017, prevăzând că *se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu anumite excepții ce excedează obiectului recursului în interesul legii.*

59. Art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează drepturile salariale pentru anul 2018, stabilind o majorare cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții începând cu data de 1 ianuarie 2018, pentru cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut.

60. Art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că: „În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).”

61. Conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, „În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de

bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

62. În jurisprudența atașată sesizării nu a fost contestată acordarea sporului pentru persoanele care, după 1 ianuarie 2018, prin creșterea salariului de bază, au ajuns la limita valorică prevăzută de grila anului 2022, acestora fiind-le recunoscute în totalitate drepturile reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017, inclusiv în privința sporului, în aplicarea art. 38 alin. (6) din actul normativ anterior menționat.

63. Ceea ce a primit o dezlegare diferită este recunoașterea beneficiului acestui spor în cazul salariaților care nu îl aveau în plată, ca element distinct în componența drepturilor bănești, salariați cărora li s-au aplicat, începând cu 1 ianuarie 2018, majorările prevăzute de dispozițiile art. 38 alin. (3) și (4), și nu alin. (6), din Legea-cadru nr. 153/2017, deci nu au ajuns să fie salariați la nivelul prevăzut pentru anul 2022. Rezultă din materialul jurisprudențial analizat că acest spor, recunoscut anterior anului 2010 pentru respectiva categorie socioprofesională, ar fi subzistat ca sumă compensatorie inclusă în salariul de bază, în conformitate cu sistemul de salarizare reprezentat de Legea-cadru nr. 330/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și Legea nr. 284/2010, până în momentul în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor a fost asimilată, din punctul de vedere al funcțiilor și al nivelului de salarizare, cu cele din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și, după caz, din cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, potrivit dispozițiilor Legii nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe.

64. Instanțele care au statuat că personalul sanitar-veterinar beneficiază de sporul prevăzut de lege au utilizat, în esență, următoarele argumente:

— acordarea sporului nu este condiționată de limita prevăzută de grila de salarizare pentru anul 2022, ci doar de constatarea condițiilor specifice de muncă potrivit art. 2 din anexa nr. 3 a regulamentului adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, întrucât acesta reprezintă un drept salarial nou, reglementat de o normă specială ce derogă de la reglementările generale cuprinse în corpul propriu-zis al legii, neexistând o dispoziție care să justifice excluderea reclamanților de la acordarea sporului;

— art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 vizează exclusiv majorarea salariului de bază, neinfluențând aplicarea sporului, întrucât legiuitorul a avut în vedere doar limitarea salariului de bază la cel stabilit pentru anul 2022, nu și a sporului sau a altor elemente ale sistemului de salarizare care nu sunt incluse în salariul de bază;

— neacordarea sporului pentru cei care lucrează în condiții similare celor care, din cauza salariului majorat, le este aplicabilă anticipat grila de salarizare din 2022 contravine scopului urmărit de legiuitor, menținând inechitățile salariale în cadrul aceleiași categorii de personal, în condițiile în care, în lipsa normalizării condițiilor de muncă, este necesară recompensarea prestării muncii în astfel de condiții vătămătoare prin acordarea sporului prevăzut de lege.

65. Preluând argumentele anterioare, titularul sesizării, Avocatul Poporului, a invocat în acest sens încălcarea principiului egalității de tratament prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală, apreciind că

neacordarea sporului ar duce la diferențe de tratament în cadrul aceleiași categorii de personal și ar determina o recunoaștere doar iluzorie a dreptului, menționând în acest sens Decizia nr. 797/2019 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. De asemenea, s-a învederat și necesitatea respectării principiului legalității, conform căruia sporurile au un regim juridic diferit, sunt reglementate distinct și se calculează la salariul majorat, invocând în acest sens un paragraf din expunerea de motive a Legii, precum și Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020.

66. În sens contrar, acela al neacordării sporului, au fost enunțate următoarele argumente:

— sporurile reglementate în anexa la Legea-cadru nr. 153/2017 urmează regimul juridic al salariului de bază și se raportează la nivelul reglementat de grila salarială, nu la condițiile concrete de muncă, premisa acordării acestui spor stabilit prin Legea-cadru nr. 153/2017 fiind aceea a stabilirii salariului de bază în baza grilelor de salarizare prevăzute în anexele la lege;

— dispozițiile din anexele la Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt aplicabile în perioada 2018—2021 în măsura în care nu se prevede în mod expres aceasta prin instituirea unor excepții de la regula prevăzută de art. 38 alin. (1) lit. a), cum este cea prevăzută la art. 38 alin. (6);

— soluția se deduce, prin analogie, din interpretarea dată dispozițiilor art. 38 din lege prin Decizia nr. 82/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

67. Este corectă interpretarea potrivit căreia *dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1* din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică doar în situația personalului salarizat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu și în situația celui salarizat în conformitate cu art. 38 alin. (3) și (4).

68. Argumentul adus în favoarea acestei interpretări este acela că doar personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. *Per a contrario*, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procente aferente fiecărui an.

69. Cu alte cuvinte, pentru a putea fi acordat un spor prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 este necesar ca persoana plătită din fonduri publice să beneficieze de salariul prevăzut în anexa legii, conform algoritmului de calcul prevăzut de aceasta.

70. Faptul că regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018, stabilește criteriile de acordare a sporurilor prin raportare exclusiv la factorii de risc pentru sănătate și nu se referă la nivelul venitului de bază nu înseamnă că acesta se aplică în mod direct în orice situație, fără a se corobora cu dispozițiile legii, în condițiile în care acesta este un act normativ cu putere juridică inferioară legii și este dat în aplicarea acesteia și, prin urmare, se aplică odată cu legea în executarea căreia a fost emis. Data intrării în vigoare nu reprezintă un argument pentru o interpretare contrară, întrucât el este incident în situația personalului care a atins grila de salarizare la un moment dat în perioada 2018—2022.

71. Dacă legiuitorul ar fi dorit să deroge de la aplicarea etapizată a legii în ceea ce privește dispoziția privind acordarea acestui spor, ar fi menționat-o ca excepție de la art. 38, cum a

procedat în privința altor categorii socioprofesionale [a se vedea alin. (3) lit. c), d) sau h) din lege], cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

72. În consecință, chiar dacă art. 23 din Legea nr. 153/2017, în executarea căreia a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, nu condiționează acordarea sporului de nivelul salariului de bază, ci doar de întrunirea factorilor de risc ce se stabilesc într-o procedură specifică, în absența unei dispoziții exprese, nu se poate reține, astfel cum susține titularul sesizării, că norma de instituire a sporului are un caracter autonom și s-ar aplica independent de art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

73. Pentru a susține opinia potrivit căreia art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar viza exclusiv majorarea salariului de bază, titularul sesizării invocă un paragraf din expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017 (pag. 4) potrivit căreia „Prevederile legii se aplică etapizat începând cu 1 iulie 2017 prin acordarea de majorări salariale în anii 2017—2021, prin acordarea în anul 2022 a salariilor de bază nominale prevăzute în anexele la lege, iar începând cu anul 2023 salariile de bază se vor stabili prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele la lege cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la acea dată. *Cuantumul sporurilor, majorărilor, indemnizațiilor, compensațiilor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare prevăzute în anexele la lege se determină utilizând salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare stabilite conform celor de mai sus*”.

74. O aserțiune similară, dar cu referire la anul 2019, este inserată în paragraful 81 teza a II-a din Decizia nr. 82/2018, menționată anterior, sub următoarea formă: „Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora care va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.”

75. De asemenea, prin Decizia Curții Constituționale nr. 700 din 31 octombrie 2019, se reia această aserțiune: „Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora, care va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.”

76. Aceste afirmații, neacoperite explicit de conținutul art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu sunt suficiente pentru a conduce la concluzia că, începând cu anul 2019, se majorează exclusiv salariul de bază stabilit potrivit legislației anterioare, la care se aplică sporurile din anexele la lege, în condițiile în care creșterea respectivă și data de aplicare la care se face trimitere prin considerentele citate anterior au fost amânate prin legile anuale de salarizare.

77. Astfel, potrivit art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și

completările ulterioare, începând cu 1 ianuarie 2019, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se majorează cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. (2) Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

78. Potrivit aceluiași articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, „(2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

79. Prin urmare, nu se poate aprecia că ceea ce se majorează procentual în perioada de aplicare a art. 38 alin. (4), respectiv 2019—2021, este exclusiv salariul de bază preexistent intrării în vigoare a legii și că pentru celelalte elemente salariale se aplică dispoziția anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 la acest salariu de bază, întrucât prin legile anuale de salarizare nivelul sporurilor s-a raportat la anul precedent.

80. În susținerea acestei opinii nu poate fi utilizată ca argument dezlegarea dată prin Decizia nr. 82/2018, chiar dacă trimiterea la această decizie a fost făcută nu doar de instanțele de judecată în decizii de speță, ci și prin Decizia nr. 37/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât, astfel cum s-a menționat la momentul analizei admisibilității recursului, instanța supremă nu a examinat, în respectiva hotărâre, aplicabilitatea normei tranzitorii din perspectiva sporului pentru condiții vătămătoare, ci din aceea a unei majorări a salariului de bază la care dispozițiile tranzitorii se referă în mod expres.

86. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind analiza și soluționarea plângerilor prevăzute la art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare

În temeiul art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 66¹ alin. (1⁹²) și ale art. 66³ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pune în aplicare Regulamentul privind analiza și soluționarea plângerilor prevăzute la art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, aprobat prin Hotărârea Consiliului de supraveghere din domeniul naval nr. 1 din 17.12.2020.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 12 ianuarie 2021.
Nr. 25.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind analiza și soluționarea plângerilor prevăzute la art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare

În temeiul prevederilor art. 66¹ alin. (1⁹²) și ale art. 66³ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul de supraveghere din domeniul naval aprobă prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Considerații generale

ARTICOLUL 1

Introducere

(1) Consiliul de supraveghere din domeniul naval se organizează și funcționează potrivit prevederilor art. 66¹, 66² și 66³ din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 22/1999*, ca structură fără personalitate juridică în cadrul Consiliului Concurenței.

(2) Consiliul de supraveghere din domeniul naval este un organism independent din punct de vedere organizatoric, juridic, decizional și cu privire la deciziile de ordin financiar față de administrațiile prevăzute la art. 23 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, față de utilizatorii de infrastructură de transport naval, precum și față de operatorii economici care desfășoară activități de transport naval prevăzute la art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(3) Din punct de vedere decizional, Consiliul de supraveghere din domeniul naval este independent față de orice autoritate publică.

(4) Consiliul de supraveghere din domeniul naval este autoritatea relevantă din România, în înțelesul art. 17 din Regulamentul (UE) 2017/352 al Parlamentului și al Consiliului din 15 februarie 2017 de stabilire a unui cadru privind furnizarea de servicii portuare și a normelor comune privind transparența financiară a porturilor, denumit în continuare *Regulamentul (UE)*

2017/352, și în conformitate cu prevederile art. 66² alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(5) Consiliul de supraveghere din domeniul naval acționează în domeniul transportului naval, fără a aduce atingere competențelor Consiliului Concurenței de a aplica dispozițiile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament reglementează procedura privind analiza și soluționarea de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval a plângerilor prevăzute la art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(2) Consiliul de supraveghere din domeniul naval dorește să încurajeze persoanele interesate, întreprinderile și asociațiile de întreprinderi să i se adreseze, ca autoritate publică abilitată potrivit legislației naționale, respectiv ca autoritate relevantă în sensul dispozițiilor Regulamentului (UE) 2017/352, pentru a semnala posibile încălcări prevăzute la art. 66² alin. (2) lit. f), respectiv alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(3) Modalitatea de denunțare a posibilelor încălcări ale prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 sau ale Regulamentului (UE) 2017/352 constă în transmiterea unei plângeri. Sesizarea care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi considerată plângere poate constitui punctul de pornire pentru efectuarea, din oficiu, de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval a unei analize având ca obiect posibile încălcări ale legislației incidente, conform competențelor sale.

ARTICOLUL 3

Etape procedurale

(1) Plângerile și sesizările referitoare la posibile încălcări ale Regulamentului (UE) 2017/352 și ale Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 sunt transmise președintelui Consiliului de supraveghere din domeniul naval, după înregistrarea acestora la registratura generală a Consiliului Concurenței.

(2) Președintele Consiliului de supraveghere din domeniul naval repartizează spre soluționare actele prevăzute la alin. (1) structurii de specialitate prevăzute la art. 66¹ alin. (16) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, denumită în continuare *structura de specialitate*.

(3) Etapele procedurale prin care Consiliul de supraveghere din domeniul naval soluționează plângerile și sesizările referitoare la posibile încălcări ale Ordonanței Guvernului nr. 22/1999, precum și ale Regulamentului (UE) 2017/352 sunt, după caz, următoarele: analiza preliminară a plângerii, analiza propriu-zisă a plângerii, ascultarea părților, adoptarea deciziei și urmărirea aplicării măsurilor dispuse.

CAPITOLUL II

Criterii privind admisibilitatea unei plângeri

ARTICOLUL 4

Obiectul plângerii

(1) Pentru a fi considerată admisibilă o plângere depusă la Consiliul de supraveghere din domeniul naval trebuie să aibă ca obiect:

a) potrivit art. 66² alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, un tratament discriminatoriu sau inechitabil aplicat prin deciziile administratorului infrastructurii de transport naval referitor la:

- (i) accesul la infrastructura de transport naval;
- (ii) nivelul și/sau structura chiriilor/redevențelor/tarifelor de utilizare, aplicate în legătură cu infrastructura

portuară și de căi navigabile interioare, precum și efectuarea serviciilor de siguranță;

(iii) cerințele minime aplicate pentru furnizarea serviciilor de siguranță;

(iv) procedura de acordare/refuz a/al dreptului de a furniza servicii de siguranță;

b) potrivit art. 66² alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, nerespectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2017/352, respectiv:

(i) obligațiile cu privire la accesul pe piață pentru furnizarea serviciilor portuare în porturile maritime, precum și a condițiilor prevăzute la art. 3 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(ii) cerințele minime pentru furnizarea de servicii portuare, precum și procedura pentru asigurarea respectării cerințelor minime, prevăzute la art. 4 și 5 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(iii) prevederile privind limitarea numărului de furnizori de servicii portuare, conform art. 6 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(iv) limitările în sarcina operatorilor interni, stabilite conform art. 8 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(v) prevederile referitoare la transparența relațiilor financiare, stabilite conform art. 11 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(vi) prevederile cu privire la stabilirea taxelor de servicii portuare, precum și a taxelor de utilizare a infrastructurii portuare, conform art. 12 și 13 din Regulamentul (UE) 2017/352;

(vii) nerespectarea obligațiilor de consultare a utilizatorilor portuari și a altor părți interesate prevăzute la art. 15 din Regulamentul (UE) 2017/352, inclusiv a obligației de respectare a confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

ARTICOLUL 5

Condiția demonstrării unui interes legitim

(1) Doar un solicitant care demonstrează un interes legitim poate avea calitatea de reclamant, fiind îndreptățit să înainteze Consiliului de supraveghere din domeniul naval o plângere în conformitate cu dispozițiile art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(2) Reclamantul trebuie să demonstreze un interes legitim direct sau indirect. Existența interesului nu poate fi prezumată. Consiliul de supraveghere din domeniul naval este îndreptățit, fără a aduce atingere dreptului său de a efectua o analiză din proprie inițiativă cu privire la o posibilă încălcare a Ordonanței Guvernului nr. 22/1999, conform competenței, să nu dea curs plângerii unui solicitant care nu poate demonstra interesul său legitim.

(3) Consiliul de supraveghere din domeniul naval poate verifica, în orice etapă a procedurii, dacă este îndeplinită sau nu condiția prevăzută la alin. (1).

ARTICOLUL 6

Completarea formularului de plângere

(1) Plângerile depuse la Consiliul de supraveghere din domeniul naval trebuie să conțină toate informațiile minime solicitate prin formularul de plângere, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament. Reclamantii trebuie să furnizeze și copii ale documentelor relevante pentru a susține plângerea depusă.

(2) Plângerea și anexele la aceasta se depun la Registratura generală a Consiliului Concurenței, pentru Consiliul de supraveghere din domeniul naval, în două exemplare, dintre care unul va fi în format electronic.

(3) Documentele ce însoțesc plângerea vor fi certificate pentru conformitate de reclamant, care va identifica, prin adresa de înaintare, motivat, datele și documentele în care consideră că există informații calificate drept secrete de afaceri sau alte informații confidențiale. În această situație, reclamantul face o solicitare motivată pentru asigurarea confidențialității acestora și transmite, de asemenea, o versiune neconfidențială a plângerii, precum și a fiecărui document care o însoțește.

ARTICOLUL 7

Analiza preliminară a plângerii

(1) Procedura analizei preliminare cuprinde următoarele etape:

a) analiza aspectelor prevăzute la art. 4—6 din prezentul regulament, efectuată de către structura de specialitate;

b) formularea de propuneri de către structura de specialitate și transmiterea acestora spre aprobare Consiliului de supraveghere din domeniul naval.

(2) În cazul în care structura de specialitate constată că informațiile, inclusiv documentele, conținute în formularul de plângere, sunt incomplete, informează în scris reclamantul despre acest fapt și fixează un termen în cadrul căruia acesta să completeze plângerea.

(3) În eventualitatea în care reclamantul nu furnizează informațiile și documentele solicitate pentru a completa integral formularul de plângere, în termenul indicat, Consiliul de supraveghere din domeniul naval, prin structura de specialitate, îl informează, în scris, asupra faptului că sesizarea depusă nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi calificată drept plângere.

(4) În situația în care Consiliul de supraveghere din domeniul naval constată că aspectele sesizate nu intră sub incidența legii în ceea ce privește faptele reclamate și/sau că sesizarea nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi calificată drept plângere, reclamantul va fi informat în acest sens.

(5) Informațiile furnizate pot fi considerate de Consiliul de supraveghere din domeniul naval doar o informare generală, ce poate fi utilizată de către acesta în cadrul desfășurării activității sale.

CAPITOLUL III

Procedura de analiză a plângerilor

ARTICOLUL 8

Analiza propriu-zisă a plângerii

(1) Examinarea unei plângeri implică două aspecte, și anume analiza faptelor care trebuie stabilite pentru a dovedi o încălcare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 sau ale Regulamentului (UE) 2017/352, în conformitate cu dispozițiile art. 66² alin. (2) lit. f) și alin. (22) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, după caz, pe de o parte, și încadrarea legală a comportamentului care constituie obiectul plângerii, pe de altă parte.

(2) În cazul în care, deși sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 4—6 din prezentul regulament, plângerea nu motivează suficient acuzațiile avansate, aceasta poate fi respinsă.

ARTICOLUL 9

Încadrarea legală a faptelor

Încadrarea legală a faptelor este atributul Consiliului de supraveghere din domeniul naval. Reclamantii nu sunt obligați să ofere o încadrare exactă a faptelor, ci doar opinia lor în această privință.

CAPITOLUL IV

Soluționarea plângerilor

ARTICOLUL 10

Solicitarea de informații

(1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor, Consiliul de supraveghere din domeniul naval, prin structura de specialitate, poate să solicite administratorului infrastructurii portuare, precum și oricărui utilizatori ai infrastructurii portuare, furnizori de servicii portuare, operatori economici și/sau autorități publice, furnizarea informațiilor și documentelor relevante necesare exercitării atribuțiilor sale.

(2) Informațiile solicitate se furnizează în termenul stabilit de art. 66² alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999. Solicitarea de prelungire a termenului de furnizare a informațiilor trebuie transmisă Consiliului de supraveghere din domeniul naval cu cel puțin două zile lucrătoare înainte ca termenul stabilit pentru furnizarea informațiilor să se împlinească.

(3) După primirea tuturor informațiilor și documentelor necesare analizei, structura de specialitate va supune aprobării Consiliului de supraveghere din domeniul naval o notă privind declararea plângerii ca fiind completă. Consiliul de supraveghere din domeniul naval va dispune, după caz, transmiterea unei adrese către reclamant cu privire la data declarării plângerii ca fiind completă, respectiv completarea informațiilor cuprinse în plângere. În acest din urmă caz se va relua procedura privind obținerea tuturor informațiilor necesare declarării plângerii ca fiind completă.

(4) Pentru o mai bună administrare a activității sale, Consiliul de supraveghere din domeniul naval, la propunerea structurii de specialitate, poate:

a) conexa o plângere la o altă plângere, atunci când între acestea există o strânsă legătură de părți și/sau de obiect și cauză;

b) disjunge o plângere dacă aceasta are un caracter complex, iar pentru o parte dintre aspectele semnalate sunt necesare mai multe informații.

ARTICOLUL 11

Ascultarea părților

(1) În situația în care apreciază că este necesar pentru soluționarea plângerii, Consiliul de supraveghere din domeniul naval poate decide ascultarea părților implicate, în cadrul termenului legal pentru soluționarea plângerii.

(2) Ascultarea părților poate avea loc și prin mijloace electronice, în sistem de videoconferință. Data și modalitatea de desfășurare a procedurii de ascultare a părților sunt stabilite de Consiliul de supraveghere din domeniul naval.

(3) Părțile vor fi invitate la procedura de ascultare în scris, prin poștă, fax, prin e-mail sau prin orice alt mijloc, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de desfășurarea acestei proceduri.

(4) Invitația la procedura de ascultare va cuprinde data, ora și modalitatea de ascultare, temeiul legal al ascultării, scopul acesteia.

(5) Părțile invitate la ascultare pot solicita Consiliului de supraveghere din domeniul naval o singură dată, pentru motive temeinice, schimbarea datei stabilite pentru ședința de ascultare, cu două zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru aceasta.

(6) La ședința de ascultare participă părțile invitate și membrii Consiliului de supraveghere din domeniul naval. Secretariatul ședinței de ascultare este asigurat de structura de specialitate. Ședințele de ascultare nu sunt publice.

(7) După finalizarea ședinței de ascultare a părților, discuțiile purtate vor fi consemnate într-o minută.

(8) Neprezentarea părților la ședința de ascultare, indiferent de modul în care se desfășoară aceasta, și/sau refuzul oricărui declarații nu constituie impediment pentru soluționarea plângerii.

ARTICOLUL 12

Colaborarea cu alte autorități

(1) Înainte ca plângerea să fie declarată completă, dacă sunt puse în discuție aspecte referitoare la respectarea legislației concurenței și a ajutorului de stat, precum și cele care intră în sfera de atribuții a altor autorități/instituții competente, Consiliul de supraveghere din domeniul naval se va pronunța prin hotărâre cu privire la solicitarea analizei aspectelor ce constituie obiectul plângerii de către Consiliul Concurenței sau alte autorități/instituții competente.

(2) Plângerea va fi declarată completă după primirea răspunsului Consiliului Concurenței sau al celorlalte autorități/instituții competente cu privire la compatibilitatea aspectelor semnalate în plângere din perspectiva atribuțiilor deținute de Consiliul Concurenței, respectiv de fiecare autoritate/instituție în parte.

ARTICOLUL 13

Deciziile Consiliului de supraveghere din domeniul naval

(1) Consiliul de supraveghere din domeniul naval va delibera și se va pronunța prin decizie, până la împlinirea termenului de 120 de zile lucrătoare de la data la care plângerea a fost declarată completă. Deliberările nu sunt publice.

(2) În urma deliberării, Consiliul de supraveghere din domeniul naval poate, după caz, prin decizie:

a) să dispună încetarea încălcării prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999, potrivit competenței sale, și să impună părților măsurile corective necesare pentru încetarea efectivă a încălcării, care să asigure remedierea situației constatate;

b) să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 în competența sa;

c) să respingă plângerea.

(3) Consiliul de supraveghere din domeniul naval va respinge plângerea dacă:

a) este nefondată sau nedovedită. Plângerea va fi respinsă ca nefondată sau nedovedită atunci când analiza pe fond a acesteia nu a condus la constatarea, respectiv probarea unei încălcări a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 aflate în aria de competență a Consiliului de supraveghere din domeniul naval;

b) persoana care depune plângerea nu trimite informațiile solicitate, până la data stabilită de Consiliul de supraveghere din domeniul naval;

c) nu se constată încălcări ale Ordonanței Guvernului nr. 22/1999, potrivit competenței Consiliului de supraveghere din domeniul naval, acestea putând reprezenta încălcări ale Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 aflate în competența altor autorități publice, sau aspectele cuprinse în plângere nu intră sub incidența prevederilor acestui act normativ, potrivit competenței Consiliului de supraveghere din domeniul naval.

(4) Deciziile vor fi adoptate în ședința Consiliului de supraveghere din domeniul naval, cu respectarea cerințelor legale privind cvorumul și numărul necesar de voturi, prevăzute la art. 61¹ alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

(5) Deciziile vor fi motivate și vor conține considerentele de fapt și de drept care justifică adoptarea. Consiliul de supraveghere din domeniul naval nu este obligat să adopte o poziție asupra fiecărui argument invocat de reclamant în susținerea plângerii sale.

(6) Decizia de respingere a plângerii îl împiedică pe reclamant să solicite redeschiderea procedurii, în afară de cazul în care acesta aduce noi elemente de probă semnificative. Corespondența ulterioară cu reclamantul cu privire la aceeași presupusă încălcare a legii nu va fi considerată ca fiind o nouă plângere, cu excepția cazului în care informații și documente noi semnificative, care susțin afirmațiile din cuprinsul plângerii, sunt aduse în atenția Consiliului de supraveghere din domeniul naval. Cu toate acestea, dreptul Consiliului de supraveghere din domeniul naval de a redeschide din oficiu un caz rămâne rezervat.

(7) Deciziile Consiliului de supraveghere din domeniul naval sunt obligatorii pentru toate părțile vizate de acestea, vor fi comunicate părților prin poștă, dar și prin alte mijloace electronice, cu confirmare de primire, în termen de maximum 45 de zile lucrătoare de la deliberare și vor fi publicate pe website-ul propriu. La publicare se va ține seama de interesele legitime ale părților în cauză, astfel încât secretul de afaceri să nu fie divulgat.

(8) Deciziile Consiliului de supraveghere din domeniul naval pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

ARTICOLUL 14

Tratamentul informațiilor confidențiale

(1) Informațiile și documentele primite în cadrul procedurii de analiză a unei plângeri constituie dosarul plângerii. Acestea nu vor fi comunicate sau făcute publice de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, în măsura în care conțin secrete de afaceri sau alte informații confidențiale ale oricărei persoane.

(2) În sensul alin. (1), persoanele care furnizează informații și documente, prin aceeași adresă, vor formula o cerere motivată pentru asigurarea confidențialității informațiilor conținute și vor transmite o versiune neconfidențială a acestora.

(3) Motivele pentru care se solicită ca informațiile respective să fie tratate ca secrete de afaceri sau alte informații confidențiale trebuie fundamentate. Cererile de confidențialitate sunt formulate numai cu privire la informațiile obținute de Consiliul de supraveghere din domeniul naval de la aceeași persoană, iar nu cu privire la informațiile obținute din alte surse. În solicitare este necesar să se identifice părțile față de care informațiile respective sunt considerate confidențiale. În funcție de motivele invocate, Consiliul de supraveghere din domeniul naval poate să accepte sau nu acordarea caracterului confidențial pentru informațiile și/sau documentele transmise.

(4) Dacă persoanele menționate la alin. (2) nu furnizează o versiune neconfidențializată a documentelor pe care nu doresc, motivat, să fie comunicate sau făcute publice de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval, acestea sunt considerate că nu conțin informații confidențiale.

(5) Documentele interne din dosarul plângerii nu au caracter incriminator sau dezincriminator și nu constituie parte a probelor pe care Consiliul de supraveghere din domeniul naval se întemeiază în analiza unei plângeri.

(6) Sunt considerate documente interne, de exemplu: procesele-verbale ale ședințelor, proiectele, opiniile, notele Consiliului de supraveghere din domeniul naval sau, după caz, ale structurii de specialitate, corespondența purtată prin e-mail sau prin alte mijloace între Consiliul de supraveghere din domeniul naval și structura de specialitate, corespondența dintre Consiliul de supraveghere din domeniul naval și alte autorități publice, inclusiv alte autorități relevante din statele membre ale Uniunii Europene sau Comisia Europeană și altele asemenea.

(7) Documentele interne nu sunt puse la dispoziția părților și a altor terțe persoane.

(8) Calificarea informațiilor ca fiind confidențiale nu împiedică Consiliul de supraveghere din domeniul naval să divulge și să folosească aceste informații atunci când este necesar să probeze o încălcare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/1999. Atunci când secretele de afaceri sau informațiile confidențiale sunt necesare pentru demonstrarea unei încălcări a legii, Consiliul de supraveghere din domeniul naval trebuie să analizeze, pentru fiecare document în parte, dacă necesitatea de a dezvălui acea informație este mai mare decât afectarea care ar rezulta din dezvăluire.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

ARTICOLUL 15 Dispoziții finale

Prezentul regulament este aprobat prin hotărâre de Consiliul de supraveghere din domeniul naval, pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXĂ
la regulament*

FORMULAR DE PLÂNGERE

I. Informații privind reclamantul și entitatea împotriva căreia se depune plângerea

1. Furnizați informații complete cu privire la identitatea dumneavoastră, în calitate de reclamant. În cazul în care faceți parte dintr-un grup de întreprinderi, identificați grupul de întreprinderi respectiv și furnizați o prezentare succintă a activității acestuia. Furnizați numele unei persoane de contact (inclusiv număr de telefon, adresă poștală și electronică) de la care pot fi obținute explicații suplimentare.

2. Identificați entitatea al cărei comportament constituie obiectul plângerii. Furnizați toate informațiile disponibile dumneavoastră cu privire la grupul din care aceasta face parte și la domeniul concret de activitate al acesteia.

3. Indicați poziția dumneavoastră, în calitate de reclamant, față de entitatea împotriva căreia depuneți plângerea (client, furnizor etc.).

II. Detalii privind presupusa încălcare a legii și informații și documente în susținerea acestora

1. Prezentați cât mai în detaliu faptele din care rezultă, în opinia dumneavoastră:

a) un tratament inechitabil sau discriminatoriu, aplicat, prin deciziile administratorului infrastructurii de transport naval, în ceea ce privește aspectele prezentate la art. 66² alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999;

b) nerespectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2017/352, potrivit art. 66² alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

De asemenea, prezentați modul în care comportamentul reclamat vă afectează, precum și relațiile comerciale asupra cărora se răsfrânge respectivul comportament.

În situația în care vă regăsiți în una dintre situațiile expuse la lit. a), prezentați tratamentul inechitabil sau discriminatoriu al administratorului infrastructurii de transport naval și indicați decizia acestuia prin care respectivul comportament inechitabil sau discriminatoriu este aplicat.

2. Transmiteți anexat toate documentele aflate în posesia dumneavoastră referitoare sau aflate în legătură directă cu faptele cuprinse în plângere (de exemplu: contracte, minute ale întâlnirilor, consultărilor sau negocierilor, termeni ai tranzacțiilor, documente de afaceri, circulare, corespondență, note ale conversațiilor telefonice etc.). Transmiteți anexat statistici sau alte date aflate în posesia dumneavoastră, dacă este cazul, referitoare la faptele susținute.

3. Menționați dacă, din informațiile de care dispuneți, entitatea al cărei comportament constituie obiectul plângerii are cunoștință de intenția dumneavoastră de a vă adresa Consiliului de supraveghere din domeniul naval în legătură cu faptele sesizate în prezenta plângere.

III. Soluționarea plângerii de către Consiliul de supraveghere din domeniul naval

1. Explicați ce concluzii sau măsuri așteptați ca rezultat al procedurii întreprinse de Consiliul de supraveghere din domeniul naval.

2. Prezentați motivele în temeiul cărora invocați un interes legitim ca reclamant și explicați modul în care, din punctul dumneavoastră de vedere, intervenția Consiliului de supraveghere din domeniul naval va putea remedia situația reclamată.

3. Specificați dacă v-ați adresat cu privire la aceleași aspecte sau cu privire la aspecte aflate în strânsă legătură cu cele cuprinse în prezenta plângere unei autorități relevante dintr-un alt stat membru, Consiliului Concurenței, altor autorități publice, Comisiei Europene și/sau dacă a fost intentat un proces în fața instanțelor judecătorești. În caz afirmativ, furnizați informații complete referitoare la autoritatea în cauză, precum și informațiile pe care le-ați prezentat acesteia.

4. Prezentați o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că informațiile cuprinse în acest formular și în anexele la acesta sunt date cu bună-credință.

Data, numele și semnătura/stampila reprezentantului legal/convențional al întreprinderii

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

